

Životopis pana Oldřich Heřman

Pan Oldřich Heřman se narodil 20. srpna 1932 v Praze. Pouze dva roky po narození se jeho rodina přestěhovala do Mělnického Vtelna, kde se usadili v domě, který patřil jeho dědečkovi. Vyrůstal v této venkovské lokalitě, kde měl také čtyři sestry. Rodina se starala o hospodářství, což byla důležitá součást jejich života a každodenní rutiny. Oldřichova maminka, která mu byla velmi blízká, mu říkala „Oloušku“ a pro něj to byly velmi krásné vzpomínky na dětství. Zatímco otec byl přísnější, byl to živnostník.

Navštěvoval rok před sv.válkou základní školu v okrese Mělník, kde měl své oblíbené předměty. Nejraději měl český jazyk. Kromě školy se Oldřich věnoval také sportu. V dětství byl členem Sokola, kde se nejvíce cvičila atletika. Na konci války v Sokole zažil také jedinečnou zkušenost – na sokolovnu přišli ruští vojáci a vyzkoušel si střelení, což pro něj bylo neobvyklé, ale zajímavé. Ve volném čase chodíval často ven s kamarády, rádi dělali lumpárny a lezli po stromech, na zimu zase rádi chodili na zamrzlé jezero.

Světová válka se pana Oldřicha dotkla spíše jen nepřímo. Rodina se věnovala hospodářství, měli své zázemí a byli schopni se o sebe postarat. Jednoho dne ale bylo hlášení, že do města přijdou Němci a budou střílet. Oldřich a jeho rodina si sbalila věci a utíkali přes pole do lesa, vše proběhlo hladce pro jeho rodinu. Zemřeli dva partyzáni, ale Němci nakonec ustoupili. Po základní škole pokračoval Oldřich ve studiu na střední škole Měšťanka v Nymburku, která byla zaměřena na opravy lokomotiv a dalších technických zařízení. Během této doby se Oldřich začal zajímat o kovářnu, která byla součástí školy, a rád tam chodil, protože ho to velmi bavilo. Střední školu dokončil po pěti letech.

Po ukončení střední školy měl Oldřich zájem stát se zámečníkem, ale tento obor byl obsazen, a tak zvolil kotlářství. Nastoupil na učiliště v Hradci Králové, kde strávil tři roky a absolvoval tří měsíční odborný kurz každý rok. Po dokončení učiliště pracoval na různých pozicích, včetně rýsování pláště na výstavbu, což byla jeho hlavní pracovní náplň, kterou mu přidělil vedoucí, ocenivší jeho technické dovednosti. Jako dospělý se zúčastnil stavby Benešova mostu v Ústí nad Labem a brigádně dělal 5 let revizi mostu jako vedoucí.

Se svou ženou se Oldřich seznámil díky náboru na telefony a radiostanice. On a kamarád byli odvezeni do Litoměřic, kde strávili 9 měsíců, a poté do Teplic na Velvět, kde byl Oldřich velitelem čety. Jednoho dne se rozhodli napsat propustku a pěšky vyrazili na večírek do Rtně, kde potkal svou budoucí manželku. Tento okamžik měl velký vliv na jeho život, protože z jejich vztahu později vznikla pevná rodina.

Společně se svou manželkou se Oldřich přestěhoval do Bystřan, kde jim otec jeho ženy poskytl byt. Ve 23 letech začal plánovat svatbu. Po dvou letech, v roce 1957, se jim narodil první syn Oldřich a v roce 1962 druhý syn Luboš. Rád jezdil se svojí manželkou a syny na výlety, v zimě i v létě.

V současné době je pan Oldřich stále velmi aktivní a rád vaří, i když bohužel již bez manželky. Ještě před dvěma lety, než začal používat vozíček, chodil každý den krmit slepice na zahrádku a pěstoval zeleninu. Ve volném čase si rád odpoledne a večer pustí AZ kvíz. Obědy si nyní pravidelně vyzvedává od paní Veselé z jídelny Lesák.

Životopis vypracovali žáci Základní a Mateřské školy Masarykovy 461 v Krupce
Nela Klečková, Zbyněk Roubal, Do Tra My, Karolína Tichá, Gabriela Netíková